

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 5.6.2018 r.
COM(2018) 399 final

2018/0221 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie przekazania w imieniu Unii Europejskiej wniosku o zmianę załączników 2 i 3
do Porozumienia o ochronie afrykańsko-euroazjatyckich wędrownych ptaków wodnych
(AEWA)**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

1.1. Porozumienie o ochronie afrykańsko-euroazjatyckich wędrownych ptaków wodnych

Porozumienie o ochronie afrykańsko-euroazjatyckich wędrownych ptaków wodnych poświęcone jest ochronie wędrownych ptaków wodnych i ich siedlisk w Afryce, Europie, na Bliskim Wschodzie, w Azji Środkowej, na Grenlandii i na Archipelagu Kanadyjskim.

Porozumienie o ochronie afrykańsko-euroazjatyckich wędrownych ptaków wodnych, opracowane w ramach Konwencji o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt (CMS) i zarządzane w ramach Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP), mobilizuje państwa i szersze międzynarodowe środowiska zajmujące się ochroną przyrody do podjęcia wysiłków w celu ustanowienia skoordynowanej ochrony wędrownych ptaków wodnych i gospodarowania nimi na całym ich szlaku migracyjnym.

Porozumienie weszło w życie w dniu 1 listopada 1999 r. Unia Europejska jest umawiającą się stroną porozumienia od dnia 1 października 2005 r.¹ Obecnie istnieje 77 umawiających się stron: 41 z Eurazji (w tym UE) i 36 z Afryki.

Na mocy dyrektywy Rady 2009/147/WE w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (dyrektywa ptasia)² do prawa Unii wprowadza się zobowiązania określone w porozumieniu. Dyrektywa ptasia odnosi się do ochrony wszystkich gatunków ptactwa występujących naturalnie w stanie dzikim na europejskim terytorium państw członkowskich, do którego stosuje się Traktat. Ma ona na celu ochronę tych gatunków, gospodarowanie nimi oraz ich kontrolę i ustanawia reguły ich eksploatacji.

1.2. Zebranie stron

Zebranie stron stanowi główny organ decyzyjny do celów Porozumienia. Jest uprawnione do prowadzenia przeglądów załączników do porozumienia i zbiera się co trzy lata.

Siódme zebranie stron porozumienia odbędzie się w dniach 4–8 grudnia 2018 r. w Republice Południowej Afryki.

Zgodnie z art. X ust. 2 i 3 porozumienia wszystkie wnioski o zmianę załączników do porozumienia przekazuje się do sekretariatu porozumienia nie mniej niż 150 dni przed otwarciem zebrania stron, tj. w dniu 7 lipca 2018 r.

¹ Decyzja Rady 2006/871/WE z dnia 18 lipca 2005 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Porozumienia o ochronie afrykańsko-euroazjatyckich wędrownych ptaków wodnych. Dz.U. L 345 z 8.12.2006, s. 24.

² Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7.

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2010:020:0007:0025:PL:PDF>

1.3. Wnioski z Chorwacji i Włoch

Chorwacja i Włochy zaproponowały, aby Unia Europejska przedłożyła wniosek w sprawie zmiany załącznika 2 do porozumienia, w którym wymieniono gatunki objęte porozumieniem, polegającej na dodaniu gatunku kormorana czubatego (*Phalacrocorax aristotelis*) do załącznika 2.

Chorwacja i Włochy zaproponowały również, aby Unia Europejska przedłożyła wniosek w sprawie zmiany załącznika 3 do porozumienia polegającej na wpisaniu populacji *Phalacrocorax aristotelis aristotelis* spoza UE (Morze Barentsa) i populacji *Phalacrocorax aristotelis desmarestii* z UE (wschodnia część regionu Morza Śródziemnomorskiego – Chorwacja, Morze Adriatyckie) w kolumnie A tabeli 1 załącznika 3 (odpowiednio w kategorii 2³ i 1c⁴).

Wnioski zostały przedłożone z następujących przyczyn.

Rodzina *Phalacrocoracidae* (Kormorany) została już uwzględniona w załączniku 2 do porozumienia. Na podstawie ich statusu migracyjnego sześć spośród ośmiu gatunków rozmnażających się w zakresie geograficznym objętym porozumieniem zostało wymienione w załączniku 2. Dwa gatunki, które nie zostały ujęte w załączniku, to kormoran czubaty *Phalacrocorax aristotelis* i kormoran etiopski *Phalacrocorax africanus*.

Kormoran czubaty zamieszkuje atlantyckie wybrzeże Europy i Afryki Północnej od Maroka po północną Norwegię i Półwysep Kola, w tym Islandię, a także Morze Śródziemne i części wybrzeża Morza Czarnego (del Hoyo *et al.*, 1992). Uznaje się trzy podgatunki: *Ph. a. aristotelis* na Atlantyku, *Ph. a. desmarestii* na Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym oraz *Ph. a. riggenbachi* z Maroka. Ogólnie rzecz biorąc, gatunek ten jest osiadły lub rozproszony, ale niektóre populacje są rzeczywiście populacjami migrującymi: populacje *Ph. a. aristotelis* występujące w najbardziej wysuniętych na północ regionach Norwegii i Rosji oraz adriatyckie populacje *Ph. a. desmarestii*.

Globalną populację oszacowano na około 100 000 par w latach dziewięćdziesiątych XX wieku i na 75 000–81 000 par w 2004 r. (BirdLife International 2004). IUCN sklasyfikowała ten gatunek jako gatunek o najniższym stopniu zagrożenia („Least concern”) (BirdLife 2015). Ogólna tendencja wskazuje na spadek liczebności populacji, chociaż niektóre populacje mogą być stabilne (Wetlands International 2006). Odnotowano duże wahania liczebności populacji. Na przykład w latach 1969–1987 populacja w Zjednoczonym Królestwie wzrosła o 21 %, z 31 600 par w latach 1969–1970 do 47 300 par w latach 1985–1987, a następnie spadła o 27 % w latach 1998–2002 i o dodatkowe 26 % do 2011 (Balmer *et al.*, 2013). Odnotowano również duże wahania liczebności populacji występującej w Norwegii. Liczebność populacji wędrownych występujących na najbardziej wysuniętych na północ regionach na Morzu Barentsa zmalała z 10 000 par w 1980 r. do około 1 000 w 1994 r., ale ponownie wzrosła do 5 000 w 2013 r. (Fauchald *et al.*, 2015).

³ Zgodnie z tabelą 1 załącznika 3 do porozumienia kategoria 2 obejmuje populacje liczące od około 10 000 do około 25 000 osobników.

⁴ Zgodnie z tabelą 1 załącznika 3 do porozumienia kategoria 1 obejmuje: a) gatunki wymienione w dodatku I do Konwencji o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt; b) gatunki wymienione jako zagrożone w opracowanym przez Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody (IUCN) czerwonym wykazie gatunków zagrożonych, zgodnie z najnowszym podsumowaniem BirdLife International; lub c) populacje, które liczą mniej niż około 10 000 osobników.

Liczebność podgatunku *Ph. a. desmaresti* oszacowano na 8 700–11 126 par lęgowych (Bazin i Imbert, 2012). W 2006 r. liczebność populacji oszacowano na około 10 000 osobników (Culioli, 2006). Spadek liczebności populacji odnotowano na Korsyce, gdzie dawniej stabilna populacja, licząca do 1 000 par w latach 1975–1983, zmalała o > 50 % do około 375 par do 1994 r., a następnie wzrosła (Dubois *et al.*, 2008).

Podgatunek *Ph. a. desmarestii* jest gatunkiem chronionym w europejskiej części szlaku i w kilku państwach został wpisany do czerwonego wykazu, np. w Bułgarii sklasyfikowany jest jako „gatunek narażony”, a w Albanii jako „gatunek zagrożony”. *Ph. a. aristotelis* jest chroniony w części zasięgu jego występowania (Zjednoczone Królestwo). Ostatnio został usunięty z bursztynowego wykazu i wpisany do czerwonego wykazu w Zjednoczonym Królestwie (Eaton *et al.*, 2015), natomiast w Rosji wpisany został do czerwonego wykazu ze względu na niewielką liczebność populacji. Zmniejszenie liczebności populacji o 15–30 % w ciągu 10 lat sprawia, że gatunek ten kwalifikuje się do zaliczenia go do kategorii „bliski zagrożenia” w Norwegii (Korneev *et al.*, 2015).

Velando i Freire (2002) podkreślają, że skuteczna ochrona *P. a. desmarestii* powinna obejmować ochronę obszarów lęgowych oraz terenów żerowisk i odpoczynku, a także regulację połowów przydennych na obszarach żerowania. Według Velanda i Freire'a (2002) działania ochronne zaproponowane przez BirdLife w 2015 r. to: 1) identyfikacja ważnych obszarów na morzu, na których występuje ten gatunek; 2) późniejsze wyznaczenie ich jako chronionych obszarów morskich; 3) gospodarowanie kluczowymi siedliskami lęgowymi i zimowiskami, w tym zwalczanie inwazyjnych drapieżników; 4) pokładowe programy monitorowania statków rybackich w celu określenia obszarów wysokiego ryzyka, jeżeli chodzi o przyłowy za pomocą sieci skrzelowych; 5) w stosownych przypadkach wdrożenie środków zmniejszających ryzyko i środków ochronnych.

1.4. Wnioski z Luksemburga

Luksemburg zaproponował przeniesienie wszystkich populacji następujących trzech gatunków do kolumny A tabeli 1 załącznika 3 do porozumienia: biegusa krzywodziobego⁵ (*Calidris ferruginea*), maskonura zwyczajnego⁶ (*Fratercula arctica*) i alki krzywonosej⁷ (*Alca torda*). Chociaż Luksemburg nie zaproponował żadnej konkretnej kategorii dla tych trzech gatunków, zgodnie z kryteriami ustalonymi w tabeli 1 załącznika 3 do porozumienia,

⁵ W tabeli 1 załącznika 3 do porozumienia wymieniono obecnie dwie populacje *Caladirs ferruginea*: populację Syberii Zachodniej/Afryki Zachodniej, wpisaną do kolumny B, kategoria 2c, oraz populację Syberii Środkowej/Azji Południowo-Zachodniej, Afryki Południowo-Wschodniej, wpisaną do kolumny B, kategoria 2c.

⁶ W tabeli 1 załącznika 3 do porozumienia wymieniono trzy populacje *Fratercula arctica*: populację występującą w Zatoce Hudsona i stanie Maine, na obszarze rozciągającym się od wschodniej do południowej Grenlandii, na Islandii, Wyspie Niedźwiedziej, w Norwegii i w południowej części Wyspy Nowa Ziemia, wpisaną do kolumny C; populację występującą w północno-wschodniej części Kanady, północnej części Grenlandii, na wyspie Jan Mayen, w Svalbard, w północnej części Wyspy Nowa Ziemia, wpisaną do kolumny A, kategoria 3a; oraz populację występującą na Wyspa Owczych, w południowej części Norwegii i Szwecji, w Wielkiej Brytanii, Irlandii, północno-zachodniej Francji, wpisaną do kolumny C.

⁷ W tabeli 1 załącznika 3 do porozumienia wymienia się obecnie dwie populacje *Alca torda*: populację *Alca torda* występującą we wschodniej części Ameryki Północnej, na Grenlandii, na wschód od Morza Bałtyckiego i Białego, wpisaną do kolumny C, oraz populację *Alca torda islandica* występującą w Islandii, na Wyspach Owczych, w Wielkiej Brytanii, Irlandii, na wyspie Helgoland, w północno-zachodniej Francji, wpisaną do kolumny C.

biegus krzywodzioby (*Calidris ferruginea*) i alka krzywonosa (*Alca torda*) kwalifikują się do kategorii 4⁸, zaś maskonur zwyczajny (*Fratercula arctica*) kwalifikuje się do kategorii 1b⁹.

Wniosek przedłożony przez Luksemburg odnosi się do rezolucji 6.1 dotyczącej Porozumienia o ochronie afrykańsko-euroazjatyckich wędrownych ptaków wodnych uchwalonej podczas szóstego zebrania stron¹⁰, w którego uznano sporządzone niedawno światowe czerwone wykazy gatunków takich jak: edredon zwyczajny (*Somateria mollissima*), głowienka zwyczajna (*Aythya ferina*), perkoz rogaty (*Podiceps auritus*), ostrygojad zwyczajny (*Haematopus ostralegus*), czajka zwyczajna (*Vanellus vanellus*), szlamnik zwyczajny (*Limosa lapponica*), biegus rdzawy (*Calidris canutus*), biegus krzywodzioby (*Calidris ferruginea*), mewa armeńska (*Larus armenicus*), maskonur zwyczajny (*Fratercula arctica*) i alka krzywonosa (*Alca torda*) oraz zwrócono uwagę na znaczenie uwzględniania skutków tych zmian w wykazach sporządzanych na potrzeby siódmego zebrania stron.

1.5. Analiza wniosków

W następstwie zmian do załączników 2 i 3 zaproponowanych przez Chorwację, Włochy i Luksemburg wszystkie populacje kormorana czubatego (*Phalacrocorax aristotelis*), biegusa krzywodziobego (*Calidris ferruginea*), maskonura zwyczajnego (*Fratercula arctica*) i alki krzywonosej (*Alca torda*) będą podlegać wymogowi określone w sekcji 2.1.1 załącznika 3 do porozumienia, ustanawiającej prawne środki ochrony gatunków mające zastosowanie do populacji gatunków wymienionych w kolumnie A tabeli 1 załącznika 3. W szczególności w odniesieniu do populacji wymienionych w kolumnie A tabeli 1 strony zapewniają ochronę tych populacji wymienionych zgodnie z art. III ust. 2 lit. a) porozumienia. Strony takie w szczególności, z zastrzeżeniem pkt 2.1.3 poniżej:

- a) zakazują chwytania ptaków i zbierania jaj populacji występujących na ich terytorium;
- b) zakazują rozmyślnego zakłócania, jeżeli takie zakłócanie miałooby wpływ na ochronę danej populacji; oraz
- c) zakazują posiadania lub użytkowania, łącznie z handlem, ptaków lub jaj tych populacji, które zostały pozyskane z naruszeniem zakazów ustanowionych zgodnie z lit. a) powyżej, jak również posiadania lub użytkowania, łącznie z handlem, jakichkolwiek łatwo rozpoznawalnych części lub produktów pochodzących z tych ptaków i ich jaj.

W drodze wyjątku, w przypadku populacji wymienionych w kategoriach 2 i 3 w kolumnie A i oznaczonych gwiazdką oraz populacji wymienionych w kategorii 4 w kolumnie A,

⁸ Zgodnie z tabelą 1 załącznika 3 do porozumienia kategoria 4 obejmuje gatunki, które są wymienione jako bliskie zagrożenia w opracowanym przez IUCN czerwonym wykazie gatunków zagrożonych, zgłoszone w najbardziej aktualnym podsumowaniu BirdLife International, ale które nie spełniają warunków dotyczących kategorii 1, 2 lub 3 i mają istotne znaczenie z punktu widzenia działań międzynarodowych.

⁹ Zob. powyżej przypis 4.

¹⁰ UNEP/AEWA/MOP6/Res. 6.1 – <http://www.unep-aewa.org/en/document/adoption-amendments-aewa-annexes-2>

łowiectwo może być kontynuowane na zasadzie zrównoważonego użytkowania¹¹. To zrównoważone użytkowanie musi być prowadzone w ramach specjalnych przepisów międzynarodowego planu działania dotyczącego danego gatunku, za pośrednictwem którego strony będą dążyć do wdrożenia zasad dostosowawczego zarządzania odłowem¹². Takie użytkowanie podlega co najmniej takim samym środkom prawnym jak chwytanie ptaków z populacji wymienionych w kolumnie B tabeli 1, zgodnie z wymogiem określonym w pkt 2.1.2.

Wniosek włosko-chorwacki, jak również wnioski luksemburskie są zasadne. Są one zgodne z prawem Unii, w szczególności z dyrektywą ptasią, i stanowią jego uzupełnienie.

Po pisemnych konsultacjach z grupą ekspertów ds. dyrektyw w sprawie ochrony przyrody Komisja proponuje, aby Unia poparła powyższe wnioski, ponieważ mają one podstawy naukowe i są zgodne z zobowiązaniem Unii do międzynarodowej współpracy na rzecz ochrony różnorodności biologicznej. Wnioski w sprawie poprawek nie będą wymagały zmiany obowiązującego prawa Unii.

Wszystkie wnioski o zmianę załączników do porozumienia zostają przekazane do sekretariatu porozumienia nie wcześniej niż 150 dni przed otwarciem zebrania stron (por. art. X, ust. 2 i 3 porozumienia), tj. w dniu 7 lipca 2018 r.

W związku z tym konieczne jest, aby Rada pilnie podjęła w imieniu Unii Europejskiej decyzję w sprawie przekazania powyższego wniosku do sekretariatu porozumienia. Jest to stanowisko, które ma zostać przyjęte w imieniu Unii do celów art. 218 ust. 9 TFUE.

¹¹ „Zrównoważone użytkowanie” oznacza wykorzystywanie elementów różnorodności biologicznej w sposób i w tempie, które nie prowadzą do długotrwałej utraty różnorodności biologicznej, a tym samym sprzyjają utrzymaniu jej potencjału w zakresie zaspokajania potrzeb i aspiracji obecnych i przyszłych pokoleń.

¹² Dostosowawcze zarządzanie odłowem jest okresowym procesem ustanawiania przepisów łowieckich w oparciu o system monitorowania populacji i siedlisk, rejestracji poziomu odłowu, analizy danych i określania wariantów regulacji.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie przekazania w imieniu Unii Europejskiej wniosku o zmianę załączników 2 i 3 do Porozumienia o ochronie afrykańsko-euroazjatyckich wędrownych ptaków wodnych (AEWA)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie o ochronie afrykańsko-euroazjatyckich wędrownych ptaków wodnych („porozumienie”) zostało zawarte przez Unię decyzją Rady 2006/871/WE¹ i weszło w życie w dniu 1 października 2005 r. Porozumienie ma na celu ochronę wędrownych ptaków wodnych i ich siedlisk w Afryce, Europie, na Bliskim Wschodzie, w Azji Środkowej, na Grenlandii i na Archipelagu Kanadyjskim.
- (2) Jako strona porozumienia Unia może składać wnioski o zmianę załączników do porozumienia. W załączniku 2 wymieniono gatunki ptaków wodnych, do których ma zastosowanie porozumienie. W załączniku 3 przedstawiono plan działania określający działania, które strony muszą podjąć w odniesieniu do priorytetowych gatunków, takie jak ochrona gatunków, ochrona siedlisk, zarządzanie działalnością człowieka, badania i monitoring, edukacja i informacja oraz wprowadzenie w życie, zgodnie z ogólnymi środkami ochrony określonymi w art. III porozumienia.
- (3) Chorwacja i Włochy zaproponowały, aby Unia Europejska przedłożyła wniosek w sprawie zmiany załącznika 2 do porozumienia poprzez dodanie gatunku kormorana czubatego (*Phalacrocorax aristotelis*).
- (4) Chorwacja i Włochy zaproponowały również, aby Unia Europejska przedłożyła wniosek w sprawie zmiany załącznika 3 do porozumienia polegającej na umieszczeniu populacji *Phalacrocorax aristotelis aristotelis* spoza UE (Morze Barentsa) i populacji *Phalacrocorax aristotelis desmarestii* z UE (wschodnia część regionu Morza

¹ Dz.U. L 345 z 8.12.2006, s. 24.

Śródziemnomorskiego – Chorwacja, Morze Adriatyckie) w kolumnie A tabeli 1 tego załącznika (odpowiednio w kategorii 2² i 1c³).

- (5) Luksemburg zaproponował przeniesienie wszystkich populacji następujących trzech gatunków do kolumny A tabeli 1 w załączniku 3 do porozumienia: biegusa krzywodziobego⁴ (*Calidris ferruginea*), maskonura zwyczajnego⁵ (*Fratercula arctica*) i alki krzywonosej⁶ (*Alca torda*). Chociaż Luksemburg nie zaproponował żadnej konkretnej kategorii dla tych trzech gatunków, zgodnie z kryteriami ustalonymi w tabeli 1 załącznika 3 do porozumienia, biegus krzywodzioby (*Calidris ferruginea*) i alka krzywonosa (*Alca torda*) kwalifikują się do kategorii 4⁷, zaś maskonur zwyczajny (*Fratercula arctica*) kwalifikuje się do kategorii 1b⁸.
- (6) Zgodnie ze zmianami do załączników 2 i 3 zaproponowanymi przez Chorwację, Włochy i Luksemburg wszystkie populacje kormorana czubatego (*Phalacrocorax aristotelis*), biegusa krzywodziobego (*Calidris ferruginea*), maskonura zwyczajnego (*Fratercula arctica*) i alki krzywonosej (*Alca torda*) zostaną objęte wymogiem określonym w sekcji 2.1.1 załącznika 3 do porozumienia, ustanawiającej prawne środki ochrony gatunków mające zastosowanie do populacji gatunków wymienionych w kolumnie A tabeli 1 załącznika 3. W szczególności, w odniesieniu do populacji wymienionych w kolumnie A tabeli 1 strony porozumienia mają zakazać chwytania ptaków i zbierania jaj populacji występujących na ich terytorium, a także rozmyślnego zakłócania, jeżeli takie zakłócanie miałooby wpływ na ochronę danej populacji. W drodze wyjątku, w przypadku populacji wymienionych w kategoriach 2 i 3 w kolumnie A i oznaczonych gwiazdką oraz populacji wymienionych w kategorii 4 w kolumnie A, łowiectwo może być kontynuowane na zasadzie zrównoważonego

² Zgodnie z tabelą 1 załącznika 3 do porozumienia kategoria 2 obejmuje populacje liczące od około 10 000 do około 25 000 osobników.

³ Zgodnie z tabelą 1 załącznika 3 do porozumienia kategoria 1 obejmuje: a) gatunki wymienione w dodatku I do Konwencji o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt; b) gatunki wymienione jako zagrożone w opracowanym przez Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody (IUCN) czerwonym wykazie gatunków zagrożonych, zgodnie z najnowszym podsumowaniem BirdLife International; lub c) populacje, które liczą mniej niż około 10 000 osobników.

⁴ W tabeli 1 załącznika 3 do porozumienia wymieniono obecnie dwie populacje *Calidris ferruginea*: populację Syberii Zachodniej/Afryki Zachodniej, wpisaną do kolumny B, kategoria 2c, oraz populację Syberii Środkowej/Azji Południowo-Zachodniej, Afryki Południowo-Wschodniej, wpisaną do kolumny B, kategoria 2c.

⁵ W tabeli 1 załącznika 3 do porozumienia wymieniono trzy populacje *Fratercula arctica*: populację występującą w Zatoce Hudsona i stanie Maine, na obszarze rozciągającym się od wschodniej do południowej Grenlandii, na Islandii, Wyspie Niedźwiedziej, w Norwegii i w południowej części Wyspy Nowa Ziemia, wpisaną do kolumny C; populację występującą w północno-wschodniej części Kanady, północnej części Grenlandii, na wyspie Jan Mayen, w Svalbard, w północnej części Wyspy Nowa Ziemia, wpisaną do kolumny A, kategoria 3a; oraz populację występującą na Wyspa Owczych, w południowej części Norwegii i Szwecji, w Wielkiej Brytanii, Irlandii, północno-zachodniej Francji, wpisaną do kolumny C.

⁶ W tabeli 1 załącznika 3 do porozumienia wymienia się obecnie dwie populacje *Alca torda*: populację *Alca torda torda* występującą we wschodniej części Ameryki Północnej, na Grenlandii, na wschód od Morza Bałtyckiego i Białego, wpisaną do kolumny C, oraz populację *Alca torda islandica* występującą w Islandii, na Wyspach Owczych, w Wielkiej Brytanii, Irlandii, na wyspie Helgoland, w północno-zachodniej Francji, wpisaną do kolumny C.

⁷ Zgodnie z tabelą 1 załącznika 3 do porozumienia kategoria 4 obejmuje gatunki, które są wymienione jako bliskie zagrożenia w opracowanym przez IUCN czerwonym wykazie gatunków zagrożonych, zgłoszone w najbardziej aktualnym podsumowaniu BirdLife International, ale które nie spełniają warunków dotyczących kategorii 1, 2 lub 3 i mają istotne znaczenie z punktu widzenia działań międzynarodowych.

⁸ Zob. powyżej przypis 15.

użytkowania⁹. To zrównoważone użytkowanie będzie prowadzone w ramach specjalnych przepisów międzynarodowego planu działania dotyczącego danego gatunku, za pośrednictwem którego strony będą dążyć do wdrożenia zasad dostosowawczego zarządzania odłowem¹⁰.

- (7) Wniosek włosko-chorwacki, jak również wnioski luksemburskie są zasadne. Są one zgodne z prawem Unii, w szczególności z dyrektywą 2009/147/WE, i stanowią jego uzupełnienie¹¹.
- (8) Wnioski mają podstawy naukowe i są zgodne z zobowiązaniem Unii do międzynarodowej współpracy na rzecz ochrony różnorodności biologicznej.
- (9) Gatunki są już objęte dyrektywą 2009/147/WE w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, a kormoran czubaty (*Phalacrocorax aristotelis*) jest również wymieniony w załączniku I do tej dyrektywy. Proponowane poprawki nie wymagałyby zatem żadnej zmiany w prawie Unii.
- (10) Unia powinna zatem przekazać te wnioski do sekretariatu porozumienia w związku z siódmym zebraniem stron, które odbędzie się w dniach 4–8 grudnia 2018 r. w Republice Południowej Afryki,
- (11)

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

- 1. Unia przedkłada następujące wnioski o zmianę załączników 2 i 3 do porozumienia o ochronie afrykańsko-euroazjatyckich wędrownych ptaków wodnych:
 - a) dodanie gatunku kormorana czubatego (*Phalacrocorax aristotelis*) do załącznika 2 do porozumienia;
 - b) wpisanie populacji *Phalacrocorax aristotelis aristotelis* spoza UE (Morze Barentsa) i populacji *Phalacrocorax aristotelis desmarestii* z UE (wschodnia część regionu Morza Śródziemnomorskiego – Chorwacja, Morze Adriatyckie) w kolumnie A tabeli 1 załącznika 3 (odpowiednio w kategorii 2 i 1c);
 - c) przeniesienie wszystkich populacji biegusa krzywodziobego (*Calidris ferruginea*), maskonura zwyczajnego (*Fratercula arctica*) i alki krzywonośej (*Alca torda*) do kolumny A tabeli 1 załącznika 3 do porozumienia (odpowiednio kategorii 4, 1b i 4).

⁹ „Zrównoważone użytkowanie” oznacza wykorzystywanie elementów różnorodności biologicznej w sposób i w tempie, które nie prowadzą do długotrwałej utraty różnorodności biologicznej, a tym samym sprzyjają utrzymaniu jej potencjału w zakresie zaspokajania potrzeb i aspiracji obecnych i przyszłych pokoleń.

¹⁰ Dostosowawcze zarządzanie odłowem jest okresowym procesem ustanawiania przepisów łowieckich w oparciu o system monitorowania populacji i siedlisk, rejestracji poziomu odłowu, analizy danych i określania wariantów regulacji.

¹¹ Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7.

2. W imieniu Unii Komisja przekazuje wniosek do sekretariatu porozumienia o ochronie afrykańsko-euroazjatyckich wędrownych ptaków wodnych.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja jest skierowana do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*